ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 22ας Ιουνίου 2010 *

Στην υπόθεση Τ-255/08,

Eugenia Montero Padilla, κάτοικος Μαδρίτης (Ισπανία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους G. Aguillaume Gandasegui και P. Linde Puelles και, στη συνέχεια, από τους A. Salerno και M. Di Stefano, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον J. F. respo Carrillo,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

José María Padilla Requena, κάτοικος Santa Eulalia (Ισπανία), εκπροσωπούμενος από τους J. F. Gallego Jiménez και J. R. Gil Cantons, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 1ης Μαρτίου 2008 (υπόθεση R 516/2007-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Eugenia Montero Padilla και του José María Padilla Requena,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Pelikánová (εισηγήτρια), πρόεδρο, K. Jürimäe και S. Soldevila Fragoso, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 16 Ιουνίου 2008,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 22 Οκτωβρίου 2008,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του παρεμβαίνοντος, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Νοεμβρίου 2008,

έχοντας υπόψη τη διάταξη της 13ης Ιουλίου 2009, με την οποία παρασχέθηκε στην προσφεύγουσα το ευεργέτημα πενίας,

έχοντας υπόψη ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν αίτημα περί καθορισμού ημερομηνίας για τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως εντός της ταχθείσας προθεσμίας και κρίνοντας ως εκ τούτου, κατόπιν εκθέσεως της εισηγήτριας δικαστού και κατ' εφαρμογήν του άρθρου 135Α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ότι πρέπει να αποφανθεί χωρίς προφορική διαδικασία,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 12 Σεπτεμβρίου 2002, ο παρεμβαίνων José María Padilla Requena υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως είχε τροποποιηθεί [ακολούθως αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση συνίσταται στο λεκτικό σημείο JOSE PADILLA.

3 Οι υπηρεσίες και τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 9, 25 και 41 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην εξής περιγραφή:

— κλάση 9: «Δίσκοι μουσικής, οπτικής αναγνώσεως και μαγνητικοί· μαγνητοταινίες, κασέτες· κασέτες μαγνητοσκοπημένης εικόνας»·

— κλάση 25: «Ενδύματα, υποδήματα και είδη πιλοποιΐας»·

— κλάση 41: «Εκπαίδευση· επαγγελματική κατάρτιση· ψυχαγωγία· πολιτιστικές δραστηριότητες και συγκεκριμένα συγγραφή, σύνθεση, ηχογράφηση και παρουσίαση μουσικών έργων, μουσικές δραστηριότητες».

4 Η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο αριθ. 64/2003 *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* της 4ης Αυγούστου 2003.

5 Στις 4 Νοεμβρίου 2003, η νυν προσφεύγουσα Eugenia Montero Padilla άσκησε ανακοπή, βάσει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009), κατά της καταχωρίσεως σήματος η οποία ζητήθηκε για τα προπαρατεθέντα στη σκέψη 3 προϊόντα και υπηρεσίες.

6 Η ανακοπή στηριζόταν στα εξής προγενέστερα δικαιώματα:

— τα ισπανικά λεκτικά σήματα JOSE PADILLA αριθ. 2427480 και 2476324, των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση στις 28 Σεπτεμβρίου 2001 και στις 16 Μαΐου 2002, αντιστοίχως, για υπηρεσίες και προϊόντα που εμπίπτουν αντιστοίχως στις κλάσεις 41 και 9·

— το σήμα που χαίρει φήμης JOSE PADILLA·

— το σήμα που έχει καταστεί παγκοίνως γνωστό JOSE PADILLA·

— τα δικαιώματα επί του σημείου JOSE PADILLA το οποίο χρησιμοποιείται στις εμπορικές συναλλαγές.

7 Η ανακοπή αφορούσε όλες τις υπηρεσίες και τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση σήματος.

8 Προς στήριξη της ανακοπής προβλήθηκαν οι λόγοι που διαλαμβάνονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α΄ και β΄, στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, και στο άρθρο 8, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α΄ και β΄, άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, και άρθρο 8, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 207/2009].

9 Στις 9 Φεβρουαρίου 2007, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή για τον λόγο ότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη των ισπανικών προγενέστερων σημάτων ούτε και η χρήση του ονόματος José Padilla ως σήματος ή το γεγονός ότι αυτό είχε καταστεί παγκοίνως γνωστό, ενώ στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής δεν χωρεί επίκληση των δικαιωμάτων εκ του χρησιμοποιούμενου στις συναλλαγές προγενέστερου σημείου, τα οποία προβάλλει η προσφεύγουσα.

10 Στις 4 Απριλίου 2007, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009), κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

11 Με απόφαση της 1ης Μαρτίου 2008 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή. Έκρινε, ειδικότερα, ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την καταχώριση των προγενέστερων εθνικών σημάτων ούτε ότι έκανε χρήση, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, των λοιπών προγενέστερων δικαιωμάτων τα οποία προέβαλε.

Αιτήματα των διαδίκων

12 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως σήματος για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στις κλάσεις 9, 25 και 41.

13 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

14 Ο παρεμβαίνων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή και να επικυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

15 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως, αντλούμενους, πρώτον, από τα «έννομα αποτελέσματα της προσβαλλομένης αποφάσεως», δεύτερον, από παράβαση των άρθρων 4 και 7, παράγραφος 1, στοιχεία α΄, β΄ και γ΄, του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρων 4 και 7, παράγραφος 1, στοιχεία α΄, β΄ και γ΄, του κανονισμού 207/2009], τρίτον, από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ΄, του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ΄, του κανονισμού 207/2009], τέταρτον, από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 5, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 5, του κανονισμού 207/2009) και, πέμπτον, από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009).

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από τα «έννομα αποτελέσματα της προσβαλλομένης αποφάσεως»

Επιχειρήματα των διαδίκων

16 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται κατ' ουσίαν ότι η ζητούμενη καταχώριση σήματος καθιστά δυνατό στον παρεμβαίνοντα να της απαγορεύσει τη χρήση του ονόματος José Padilla στο πλαίσιο της εκμεταλλεύσεως των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας των οποίων αυτή είναι δικαιούχος.

17 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε επαρκώς υπόψη τη σπουδαιότητα της αναγραφής του ονόματος του δημιουργού έργου τέχνης όσον αφορά την οικονομική εκμετάλλευση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 5 της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, περί τηρήσεως των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας (ΕΕ L 157, σ. 45), το οποίο θεσπίζει τεκμήριο σχετικά με την ιδιότητα του δικαιούχου του δικαιώματος δημιουργού. Κατά την προσφεύγουσα, από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η δέουσα εκμετάλλευση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας που κατέχει επί του έργου του θείου της προϋποθέτει την αναγραφή του ονόματος José Padilla στο σύνολο των φωνογραφικών ή οπτικοακουστικών υποθεμάτων, στη διαφήμιση και στα προγράμματα συναυλιών.

18 Τέλος, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι δεν μπορεί να επικαλεσθεί το άρθρο 12 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 12 του κανονισμού 207/2009), το οποίο σκοπεί ιδίως στην προστασία τρίτου που χρησιμοποιεί το όνομά του στις συναλλαγές, καθόσον το όνομα José Padilla ανήκει στον θείο της και όχι στην ίδια.

19 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι η οδηγία 2004/48 εκδόθηκε μετά την ημερομηνία καταθέσεως του δικογράφου της ανακοπής και ότι αυτός ο λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος βάσει του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 135, παράγραφος 4, του ιδίου κανονισμού, βάσει του οποίου τα υπομνήματα των διαδίκων δεν μπορούν να τροποποιήσουν το αντικείμενο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαφοράς.

20 Ο παρεμβαίνων φρονεί ότι η χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν αντιβαίνει στην εκ μέρους της προσφεύγουσας εκμετάλλευση του ονόματος José Padilla, δεδομένου ότι με αυτήν «προσδιορίζεται σαφώς» ο δημιουργός των έργων που προστατεύονται από τα δικαιώματα του δημιουργού των οποίων είναι δικαιούχος η προσφεύγουσα.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

21 Πρέπει να υπομνησθεί ότι προσφυγή που ασκείται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου βάσει του άρθρου 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 65, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009) σκοπεί στον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών. Στο πλαίσιο του εν λόγω κανονισμού, κατ' εφαρμογήν του άρθρου του 74 (νυν άρθρου 76 του κανονισμού 207/2009), ο έλεγχος αυτός διενεργείται βάσει των πραγματικών περιστατικών και του νομικού πλαισίου της ένδικης διαφοράς ως ήχθη ενώπιον του τμήματος προσφυγών [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Φεβρουαρίου 2005, T-57/03, SPAG κατά ΓΕΕΑ — Dann και Backer (HOOLIGAN), Συλλογή 2005, σ. II-287, σκέψη 17 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να ακυρώσει ή να μεταρρυθμίσει την απόφαση κατά της οποίας στρέφεται η προσφυγή για λόγους που ανακύπτουν μετά την έκδοση της αποφάσεώς του (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 2006, C-416/04 P, Sunrider κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2006, σ. I-4237, σκέψη 55, και της 13ης Μαρτίου 2007, C-29/05 P, ΓΕΕΑ κατά Kaul, Συλλογή 2007, σ. I-2213, σκέψη 53).

22 Εξάλλου, κατά το άρθρο 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα υπομνήματα των διαδίκων δεν μπορούν να τροποποιήσουν το αντικείμενο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαφοράς.

23 Επομένως, πρέπει να εξετασθεί αν η προσφεύγουσα, ισχυριζόμενη, για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ότι η καταχώριση του επίμαχου σήματος θα καταστήσει δυνατό στον παρεμβαίνοντα να της απαγορεύσει τη χρήση του ονόματος José Padilla στο πλαίσιο της εκμεταλλεύσεως των δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας, τροποποίησε το αντικείμενο της διαφοράς.

24 Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι, μολονότι ορισμένα επιχειρήματα όσον αφορά το περιεχόμενο του αποκλειστικού δικαιώματος που θα παρασχεθεί στον παρεμβαίνοντα σε περίπτωση καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος προβλήθηκαν από την προσφεύγουσα στο πλαίσιο της προσφυγής της ενώπιον του τμήματος προσφυγών, τούτο συνέβη στο πλαίσιο λόγων αντλούμενων από την ύπαρξη σημάτων και προγενέστερου σημείου των οποίων έγινε επίκληση προς στήριξη προσφυγής στρεφομένης κατά της από 9 Φεβρουαρίου 2007 αποφάσεως του τμήματος ανακοπών. Συγκεκριμένα, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 8 ανωτέρω, οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της ανακοπής ήταν οι διαλαμβανόμενοι στο άρθρο 8, παράγραφοι 1, στοιχεία α΄ και β΄, 2, στοιχείο γ΄, και 4 και 5, του κανονισμού 40/94.

25 Με τον υπό κρίση λόγο ακυρώσεως, όμως, η προσφεύγουσα ζητεί κατ' ουσίαν από το Γενικό Δικαστήριο να προβεί σε έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως από απόψεως του άρθρου 9 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 9 του κανονισμού 207/2009).

26 Ως εκ τούτου, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 40/94 και του Κανονισμού Διαδικασίας οι οποίες υπομνήσθηκαν με τις ανωτέρω σκέψεις 21 και 22, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος.

27 Ως εκ του περισσού, πρέπει να επισημανθεί ότι, ακόμη κι αν υποτεθεί, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, ότι το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009] καθιστά δυνατό στον παρεμβαίνοντα, εφόσον γίνει δεκτή η αίτησή του καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος, να της απαγορεύσει τη χρήση του ονόματος του José Padilla με σκοπό την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, το ενδεχόμενο αυτό δεν θα έθιγε τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως περί απορρίψεως της ανακοπής της προσφεύγουσας.

28 Συγκεκριμένα, οι λόγοι στους οποίους μπορεί να στηριχθεί ανακοπή, όπως αυτοί διαλαμβάνονται στο άρθρο 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009), είναι αποκλειστικά οι σχετικοί λόγοι απαραδέκτου κατά το άρθρο 8 του εν λόγω κανονισμού [απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Απριλίου 2003, Τ-224/01, Durferrit κατά ΓΕΕΑ — Kolene (NU-TRIDE), Συλλογή 2003, σ. II-1589, σκέψη 72]. Αντιθέτως, το άρθρο 9 του κανονισμού 40/94 καθορίζει την έκταση του δικαιώματος που παρέχεται βάσει του κοινοτικού σήματος και, συνεπώς, τα αποτελέσματα της καταχωρίσεώς του, πλην όμως δεν αφορά τις προϋποθέσεις καταχωρίσεως. Κατά συνέπεια, το εν λόγω άρθρο 9 δεν εντάσσεται στο νομικό πλαίσιο που πρέπει να λάβει υπόψη το ΓΕΕΑ κατά την εξέταση αιτήσεως καταχωρίσεως ή ανακοπής.

29 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, ακόμη κι αν δεν ήταν απαράδεκτος εν προκειμένω, θα έπρεπε να απορριφθεί ως αλυσιτελής.

Επί του δευτέρου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αντλούνται, αντιστοίχως, από παράβαση των άρθρων 4 και 7, παράγραφος 1, στοιχεία α΄, β΄ και γ΄, του κανονισμού 40/94 και από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ΄, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

30 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το όνομα José Padilla δεν έχει επαρκώς διακριτικό χαρακτήρα ώστε να καθιστά δυνατό στους καταναλωτές να διακρίνουν στην αγορά τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στις κλάσεις 9 και 41, καθόσον πρόκειται για σύνηθες στην Ισπανία όνομα. Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών παρέβη τις

διατάξεις του άρθρου 4 του κανονισμού 40/94, βάσει των οποίων το χρησιμοποιούμενο σημείο πρέπει να καθιστά δυνατή την εντός της αγοράς διάκριση του προϊόντος ή της υπηρεσίας, και τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία α΄, β΄ και γ΄, που απαγορεύουν, αντιστοίχως, την καταχώριση σημείων που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 4 του εν λόγω κανονισμού, σημάτων που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα, καθώς και την καταχώριση σημάτων που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία δυνάμενα να χρησιμεύσουν προς δήλωση των χαρακτηριστικών των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών.

31 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αντιβαίνει στη δημόσια τάξη, καθόσον περιορίζει την άσκηση των δικαιωμάτων του δημιουργού επί του καλλιτεχνικού έργου του θείου της των οποίων αυτή είναι δικαιούχος, και ότι η καταχώρισή του, ως εκ τούτου, είναι αντίθετη προς το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ΄, του κανονισμού 40/94.

32 Κατά το ΓΕΕΑ, οι λόγοι αυτοί ακυρώσεως είναι απαράδεκτοι, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν τους προέβαλε ούτε ενώπιον του τμήματος ανακοπών ούτε ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι οι λόγοι αυτοί πρέπει, συνεπώς, να απορριφθούν ως απαράδεκτοι.

33 Ο παρεμβαίνων υποστηρίζει ότι το όνομα José Padilla πληροί όλες τις προϋποθέσεις για να καταστήσει δυνατή τη διάκριση των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών και ότι δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως κοινή ονομασία.

34 Επιπλέον, ο παρεμβαίνων φρονεί ότι η καταχώριση του επίμαχου σήματος δεν αντιβαίνει στη δημόσια τάξη και επισημαίνει ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ΄, του κανονισμού 40/94 δεν έχει εφαρμογή στη διαδικασία ανακοπής και, άλλωστε, δεν έγινε επίκλησή του στο πλαίσιο αυτό.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

35 Όσον αφορά τον δεύτερο και τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, από το γράμμα του άρθρου 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 και από την εν γένει οικονομία των άρθρων 42 και 43 του εν λόγω κανονισμού (νυν άρθρου 42 του κανονισμού 207/2009), προκύπτει ότι οι απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου που διαλαμβάνονται στο άρθρο 7 του ιδίου αυτού κανονισμού (νυν άρθρο 7 του κανονισμού 207/2009) δεν πρέπει να εξετάζονται στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής. Συγκεκριμένα, οι λόγοι στους οποίους μπορεί να θεμελιωθεί η ανακοπή, όπως αυτοί διαλαμβάνονται στο άρθρο 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, είναι αποκλειστικά οι σχετικοί λόγοι απαραδέκτου, κατά το άρθρο 8 του ιδίου κανονισμού. Εξάλλου, η διαδικασία καταχωρίσεως αποτελείται από διάφορα στάδια τα οποία μπορούν να συνοψισθούν ως ακολούθως. Καταρχάς, στο πλαίσιο της διαδικασίας εξετάσεως, το ΓΕΕΑ εξετάζει αυτεπαγγέλτως αν ένας απόλυτος λόγος απαραδέκτου αποκλείει την καταχώριση σήματος, σύμφωνα με το άρθρο 38, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 37, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009) και, εφόσον δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση, η αίτηση καταχωρίσεως σήματος δημοσιεύεται σύμφωνα με τα άρθρα 38, παράγραφος 1, και 40, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού (νυν άρθρο 39, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009). Εν συνεχεία, αν ασκηθεί ανακοπή, εντός προθεσμίας τριών μηνών από τη δημοσίευση της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος, βάσει του άρθρου 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ εξετάζει, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής, τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου που προβάλλει ο ανακόπτων, σύμφωνα με το άρθρο 74, παράγραφος 1, in fine, του εν λόγω κανονισμού (νυν άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009) [βλ., σχετικώς, προπαρατεθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου NU-TRIDE, σκέψη 72, και απόφαση της 30ής Ιουνίου 2004, T-186/02, BMI Bertollo κατά ΓΕΕΑ — Diesel (DIESELIT), Συλλογή 2004, σ. II-1887, σκέψη 71].

36 Πρέπει να επισημανθεί επίσης ότι, μολονότι το άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 40, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009) καθιστά δυνατό στους τρίτους να υποβάλλουν παρατηρήσεις ενώπιον του ΓΕΕΑ, ιδίως όσον αφορά τους απόλυτους λόγους απαραδέκτου, εντούτοις από τη δικογραφία δεν προκύπτει ότι εν προκειμένω η προσφεύγουσα υπέβαλε στο ΓΕΕΑ τέτοιες παρατηρήσεις όσον αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ΄, του ιδίου κανονισμού. Εξάλλου, ακόμη και σε τέτοια περίπτωση, τα αποτελέσματα των παρατηρήσεων αυτών περιορίζονται στον εκ μέρους του ΓΕΕΑ έλεγχο περί του αν συντρέχει λόγος να κινηθεί ενδεχομένως εκ νέου η διαδικασία εξετάσεως, προκειμένου να διακριβωθεί αν

ο προβληθείς απόλυτος λόγος απαραδέκτου κωλύει την καταχώριση του επίμαχου σήματος. Ως εκ τούτου, το ΓΕΕΑ δεν οφείλει στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής να λάβει υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν τρίτοι, βάσει του άρθρου 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, τούτο δε ισχύει ακόμη και αν υποβληθούν τέτοιες παρατηρήσεις (προπαρατεθείσα απόφαση NU-TRIDE, σκέψη 73).

37 Ως εκ τούτου, ούτε το άρθρο 4 ούτε το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία α΄, β΄ και γ΄, του κανονισμού 40/94 ή το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ΄, του ιδίου κανονισμού καταλέγονται στις διατάξεις από απόψεως των οποίων πρέπει να εκτιμηθεί η νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως.

38 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, ο δεύτερος και τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίους αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 5, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

39 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το όνομα José Padilla αποτελεί προγενέστερο σήμα που έχει καταστεί ιδιαιτέρως γνωστό, του οποίου η προσφεύγουσα είναι δικαιούχος και το οποίο, συνεπώς, πρέπει να απολαύει προστασίας που δικαιολογεί την απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου JOSE PADILLA ως κοινοτικού σήματος.

40 Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών κακώς αποφάνθηκε ότι μολονότι τα προσκομισθέντα στοιχεία καταδείκνυαν το κύρος, τη διασημότητα και τη φήμη των οποίων έχαιρε ο αποθανών συνθέτης, πλην όμως ουδόλως απεδείκνυαν «τη φήμη του προγενέστερου σήματος», δεν έλαβε δεόντως υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα όσον αφορά τον όγκο των πωλήσεων, τη διάρκεια, την ένταση και τη γεωγραφική εξάπλωση της χρήσεως του προγενέστερου σήματος και δεν ανέλυσε λεπτομερώς το σύνολο των στοιχείων για λόγους οικονομίας της διαδικασίας, μολονότι βάσει των στοιχείων αυτών ήταν δυνατό να αποδειχθεί η φήμη του προγενέστερου σήματος.

41 Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και το προγενέστερο σήμα που έχει καταστεί παγκοίνως γνωστό είναι πανομοιότυπα, το δε δεύτερο χρησιμοποιείται διαρκώς στις συναλλαγές από της δημιουργίας του καλλιτεχνικού έργου, τόσο σε τοπικό όσο και σε διεθνές επίπεδο, και ότι ως εκ τούτου υφίσταται απόλυτος κίνδυνος συγχύσεως.

42 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι η προσφεύγουσα υποπίπτει σε σύγχυση μεταξύ της φήμης του συνθέτη, την οποία δεν αμφισβητεί το Γραφείο και της χρήσεως του ονόματός του ως σήματος.

43 Κατά το ΓΕΕΑ, αν γίνει δεκτό ότι η ραδιοφωνική, τηλεοπτική ή κινηματογραφική μετάδοση των μελωδιών του συνθέτη συνιστά εκμετάλλευση σήματος, μόνον η μελωδία, ο τίτλος του τραγουδιού και το όνομα του ερμηνευτή του τραγουδιού αυτού συνδέονται με το σήμα. Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το κοινό μόνο κατ' εξαίρεση συνδέει μια μελωδία με τον συνθέτη της, όπως καταδεικνύουν διάφορες μελέτες στο Διαδίκτυο. Το ΓΕΕΑ φρονεί επομένως ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε καμία εμπορική χρήση του ονόματος José Padilla ως σήματος.

44 Εξάλλου, το ΓΕΕΑ δέχεται ότι η διατύπωση περί μη εξαντλητικής εξετάσεως των στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα για λόγους οικονομίας της διαδικασίας είναι ατυχής και τρόπον τινά αόριστη, πλην όμως δεν υποκρύπτει αντίφαση ή έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον τα στοιχεία εκτιμήθηκαν βάσει σαφώς καθορισμένων παραμέτρων, όπως το μερίδιο αγοράς που κατέχει το σήμα, η ένταση, η γεωγραφική εξάπλωση και η διάρκεια της χρήσεώς του, καθώς και η σπουδαιότητα των

επενδύσεων με σκοπό την προώθησή του. Καθόσον η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα έγγραφο που περιελάμβανε στοιχεία σχετικά με τις παραμέτρους αυτές, το ΓΕΕΑ εκτιμά ότι δεν αποδείχτηκε η χρήση του ονόματος José Padilla ως σήματος. Ειδικότερα, ούτε η χρήση του εν λόγω ονόματος στους τίτλους κινηματογραφικών ταινιών ούτε τα εξώφυλλα των CD (δίσκων οπτικής αναγνώσεως) ούτε τα εξώφυλλα δίσκων, ούτε τα γραμματόσημα που εκδόθηκαν με την εικόνα του συνθέτη ούτε η δημιουργία μουσείου που στεγάζεται στην οικία του συνθέτη ούτε και η εκ μέρους της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών για την εκπαίδευση, την επιστήμη και τον πολιτισμό (Unesco) ανακήρυξη του έργου του αποθανόντος συνθέτη ως παγκόσμιου ενδιαφέροντος δεν μαρτυρούν τη χρήση του ονόματος José Padilla ως σήματος. Κατά συνέπεια, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το όνομα αυτό χρησιμοποιείται από την προσφεύγουσα μόνο «κατά τις συνήθεις χρήσεις» και όχι για εμπορικούς σκοπούς.

45 Τέλος, το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται ότι το όνομα José Padilla χρησιμοποιείται αποκλειστικά με σκοπό να προσδιορίσει τον δημιουργό των μουσικών συνθέσεων και όχι για να διακρίνει την εμπορική προέλευση των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών. Συνεπώς, από τη φήμη του συνθέτη δεν είναι δυνατόν να συναχθεί η ύπαρξη εμπορικής εκμεταλλεύσεως του ονόματός του ως σήματος που έχει καταστεί παγκοίνως γνωστό. Η εκμετάλλευση αυτή δεν αποδεικνύεται από κανένα εκ των στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα.

46 Ο παρεμβαίνων επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη καταχωρισθέντος σήματος του οποίου είναι δικαιούχος, ούτε προγενέστερου σήματος το οποίο έχει καταστεί παγκοίνως γνωστό.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

47 Όσον αφορά την αιτίαση που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, καθόσον η προσφεύγουσα επικαλείται τη φήμη του προγενέστερου σήματος JOSE PADILLA, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής,

πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, από το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, το οποίο κάνει χρήση της φράσεως «για τα οποία έχει καταχωριστεί το προγενέστερο σήμα», προκύπτει ότι η ανωτέρω διάταξη έχει εφαρμογή επί των προγενέστερων σημάτων, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, μόνο στον βαθμό κατά τον οποίο αυτά έχουν καταχωρισθεί [απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 2007, T-150/04, Mülhens κατά ΓΕΕΑ — Minoronzoni (TOSCA BLU), Συλλογή 2007, σ. II-2353, σκέψη 55· βλ. επίσης, σχετικώς και κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, C-375/97, General Motors, Συλλογή 1999, σ. I-5421, σκέψη 23, και της 23ης Οκτωβρίου 2003, C-408/01, Adidas-Salomon και Adidas Benelux, Συλλογή 2003, σ. I-12537, σκέψη 22].

48 Συνεπώς, αντιθέτως προς το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, το οποίο επιτρέπει, προκειμένου περί πανομοιότυπων ή παρόμοιων προϊόντων και υπηρεσιών, τις ανακοπές οι οποίες στηρίζονται σε σήματα για τα οποία δεν προσκομίζεται καμία απόδειξη περί καταχωρίσεως, πλην όμως είναι παγκοίνως γνωστά κατά την έννοια του άρθρου 6α της Συμβάσεως των Παρισίων για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, της 20ής Μαρτίου 1883, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί (στο εξής: Σύμβαση των Παρισίων), το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 προστατεύει, σε σχέση με μη παρεμφερή προϊόντα ή υπηρεσίες, μόνο τα παγκοίνως γνωστά σήματα, κατά την έννοια του άρθρου 6α της Συμβάσεως των Παρισίων, για τα οποία προσκομίζεται απόδειξη περί καταχωρίσεως (προπαρατεθείσα απόφαση TOSCA BLU, σκέψη 56).

49 Εν προκειμένω, δεν αποδείχθηκε πάντως η καταχώριση του προγενέστερου σήματος JOSE PADILLA, το οποίο επικαλείται η προσφεύγουσα. Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, η προσφεύγουσα δεν επικαλείται τα καταχωρισθέντα προγενέστερα εθνικά σήματα τα οποία επικαλέσθηκε ενώπιον του ΓΕΕΑ (βλ. σκέψη 6 ανωτέρω), αλλά περιορίζεται στον ισχυρισμό ότι το μη καταχωρισθέν σήμα JOSE PADILLA έχει καταστεί παγκοίνως γνωστό.

50 Ως εκ τούτου, η αιτίαση που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 πρέπει να απορριφθεί.

51 Όσον αφορά την αιτίαση που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, για τον λόγο ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε κακώς ότι τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν δεν αποδείκνυαν ότι το προγενέστερο σήμα JOSE PADILLA είχε καταστεί παγκοίνως γνωστό, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94, για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του ιδίου αυτού άρθρου, ως «προγενέστερα σήματα» νοούνται, μεταξύ άλλων, τα σήματα τα οποία, κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος ή, ενδεχομένως, την ημερομηνία της προτεραιότητας που προβάλλεται προς στήριξη της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, ήσαν παγκοίνως γνωστά εντός κράτους μέλους κατά την έννοια του άρθρου 6α της Συμβάσεως των Παρισίων.

52 Βάσει του άρθρου 6α της Συμβάσεως των Παρισίων, τα κράτη μέλη της υποχρεούνται, είτε αυτεπαγγέλτως, εφόσον το επιτρέπει η νομοθεσία της χώρας, είτε κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, να απορρίψουν ή να κηρύξουν άκυρη την καταχώριση και να απαγορεύσουν τη χρήση εμπορικού ή βιομηχανικού σήματος, το οποίο αποτελεί αναπαράσταση, απομίμηση ή παραποίηση, δυνάμενη να προκαλέσει σύγχυση, σήματος το οποίο η αρμόδια αρχή της χώρας καταχωρίσεως ή χρήσεως κρίνει ότι έχει καταστεί παγκοίνως γνωστό εντός αυτής, καθόσον ανήκει ήδη σε πρόσωπο, το οποίον απολαύει των δικαιωμάτων που παρέχει η παρούσα Σύμβαση και χρησιμοποιείται για πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα.

53 Εναπόκειται συνεπώς στην προσφεύγουσα να αποδείξει ότι, κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος, το προγενέστερο σήμα JOSE PADILLA, το οποίο επικαλείται, είχε καταστεί παγκοίνως κοινό εντός κράτος μέλους και ότι γινόταν χρήση του για προϊόντα παρόμοια ή πανομοιότυπα με αυτά που προσδιορίζει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

54 Εν προκειμένω, όμως, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε στοιχεία δυνάμενα να παράσχουν ενδείξεις σχετικά με τη χρήση του ονόματος José Padilla ως σήματος. Συγκεκριμένα, μολονότι από τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα προκύπτει ότι η μουσική την οποία συνέθεσε ο José Padilla γνώρισε επιτυχία, καθώς και η διασημότητα και η φήμη του ως συνθέτη, εντούτοις αυτά αποτελούν απλώς ενδείξεις περί του καλλιτεχνικού χαρακτήρα του μουσικού έργου του αποθανόντος συνθέτη και όχι ενδείξεις σχετικά με την εμπορική προέλευση των προϊόντων και υπηρεσιών που διατίθενται στο εμπόριο με ένδειξη του ονόματος José Padilla, όπως ιδίως οι

κινηματογραφικές ταινίες, τα DVD [Digital Versatile Disc (ψηφιακοί δίσκοι πολλαπλών εφαρμογών)] ή τα τηλεοπτικά προγράμματα.

55 Ειδικότερα, από τα παρατεθέντα παραδείγματα περί της, κατά την προσφεύγουσα, «σημαντικής οικονομικής και εμπορικής εκμεταλλεύσεως» του έργου του José Padilla δεν μπορεί να αποδειχθεί η χρήση του ονόματος αυτού ως σήματος. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η εκμετάλλευση αυτή συνίσταται στο ότι εκδίδονται οι παρτιτούρες των συνθέσεών του, στην ερμηνεία των έργων του σε φωνογραφικά και εικονογραφικά υποθέματα (CD και DVD), στο γεγονός ότι η μουσική του περιελήφθη στην πρωτότυπη μουσική επένδυση κινηματογραφικών ταινιών, στην παραγωγή προϊόντων από ύφασμα που συνδέονται με τον José Padilla και στην ύπαρξη του μουσείου που είναι αφιερωμένο σ' αυτόν, καθώς και στη σήμανση οίνου με ετικέτα που φέρει το όνομα του συνθέτη. Διαπιστώνεται, όμως, ότι, στο πλαίσιο όλων αυτών των δραστηριοτήτων, το όνομα José Padilla δεν χρησιμοποιήθηκε προκειμένου να δηλώσει την εμπορική προέλευση των προϊόντων αυτών. Συγκεκριμένα, είναι βέβαιο ότι το ενδιαφερόμενο κοινό δεν σκέφθηκε ότι τα CD, DVD, τα προϊόντα από ύφασμα και ο οίνος είχαν κατασκευασθεί ή παραχθεί από τον José Padilla ή από επιχείρηση φέρουσα το όνομα αυτό, αλλά είτε ότι τα CD και DVD αποτελούν αναπαραγωγή έργου του José Padilla είτε ότι τα προϊόντα από ύφασμα και ο οίνος που φέρουν το όνομά του ή την εικόνα του αποτελούν φόρο τιμής σ' αυτόν. Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο δυνάμενο να αποδείξει το μερίδιο αγοράς το οποίο κατέχει το προβαλλόμενο ως παγκοίνως γνωστό σήμα JOSE PADILLA, την ένταση και τη γεωγραφική εξάπλωση της χρήσεώς του, καθώς και τη σπουδαιότητα των επενδύσεων που πραγματοποιήθηκαν με στόχο την προώθησή του.

56 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε τη χρήση του ονόματος José Padilla ως σήματος και ότι το τμήμα προσφυγών, δεχόμενο, στη σκέψη 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το σκεπτικό του τμήματος ανακοπών, ορθώς έκρινε ότι τα προσκομισθέντα στοιχεία αποδείκνυαν μόνο τη διασημότητα του αποθανόντος συνθέτη και τη χρήση του ονόματός του με σκοπό να δηλωθεί ο δημιουργός των μουσικών συνθέσεων και όχι τη χρήση του ονόματος αυτού ως σήματος.

57 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε το σύνολο των στοιχείων που προσκομίσθηκαν «για λόγους οικονομίας της διαδικασίας», από τη σκέψη 7 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στην οποία συνοψίζεται το σκεπτικό της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών που δέχθηκε το τμήμα προσφυγών, προκύπτει ότι το δεύτερο εξέτασε το σύνολο των στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα και εν συνεχεία έκρινε ορθώς ότι τα στοιχεία αυτά δεν σχετίζονταν με χρήση του ονόματος του José Padilla ως σήματος και, ως εκ τούτου, στερούνται σημασίας. Συνεπώς, δεν είναι δυνατόν να προσαφθεί στο ΓΕΕΑ ότι δεν έλαβε δεόντως υπόψη του τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα.

58 Ως εκ τούτου, κατόπιν των προεκτεθέντων, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

59 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το όνομα José Padilla χρησιμοποιείται στις συναλλαγές, δεδομένου ότι η εκμετάλλευση μουσικού έργου συνιστά οικονομική δραστηριότητα. Εν προκειμένω, η δραστηριότητα αυτή είναι διεθνής και όχι αμιγώς τοπική. Η προσφεύγουσα φρονεί, επίσης, ότι τα δικαιώματα του δημιουργού δύνανται να αποτελέσουν το όριο της χρήσεως σήματος, κατά το ισπανικό δίκαιο και το δίκαιο της Ενώσεως.

60 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το δικαίωμα στο όνομα δεν αποτελεί προγενέστερο δικαίωμα κατά το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 και μπορεί να αποτελεί το αντικείμενο μόνον αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας καταχωρισθέντος σήματος και όχι ανακοπής. Εξάλλου, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, το ισπανικό δίκαιο δεν αναγνωρίζει τα σήματα που δεν έχουν καταχωρισθεί.

61 Επιπλέον, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι η κατά την προσφεύγουσα ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 1, του Ley de marcas (ισπανικού νόμου περί σημάτων), σχετικά με το γεγονός ότι απαγορεύεται ο κάτοχος ονόματος να το χρησιμοποιεί ως σήμα, εφόσον το όνομα αυτό ανήκει σε άλλο γνωστό στο κοινό πρόσωπο, δεν συμβιβάζεται ευχερώς με το ότι ο παρεμβαίνων συμβαίνει να είναι ο δικαιούχος του ισπανικού λεκτικού σήματος JOSE PADILLA, το οποίο καταχωρίσθηκε την 1η Ιουλίου 2000 με αριθμό 2 272 097 για προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 9.

62 Ο παρεμβαίνων επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε τον διακριτικό χαρακτήρα του ονόματος José Padilla, δεδομένου ότι αυτό χρησιμοποιήθηκε προκειμένου να προσδιορίσει τον συνθέτη των μουσικών έργων και όχι ως σήμα.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

63 Όσον αφορά, καταρχάς, την προστασία του δικαιώματος στο όνομα ως σημείο χρησιμοποιούμενο στις συναλλαγές όχι μόνο σε τοπικό επίπεδο, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως ορθώς υπογράμμισε η προσφεύγουσα, το όνομα José Padilla δεν είναι το δικό της και, επομένως, η προσφεύγουσα δεν έχει δικαίωμα επί του ονόματος αυτού. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να επικαλεσθεί την προστασία αυτή.

64 Συνεπώς, καθόσον η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, βάσει του δικαιώματος στο όνομα, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

65 Όσον αφορά, ακολούθως, την προστασία που πρέπει να παρέχεται στα δικαιώματα του δημιουργού επί του καλλιτεχνικού έργου του θείου της, των οποίων είναι δικαιούχος η προσφεύγουσα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το δικαίωμα του δημιουργού δεν μπορεί να αποτελεί «σημείο χρησιμοποιούμενο στις συναλλαγές», κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94. Συγκεκριμένα, από την εν γένει οικονομία του άρθρου 52 του εν λόγω κανονισμού (νυν άρθρου 53 του κανονισμού 207/2009) συνάγεται ότι ένα δικαίωμα δημιουργού δεν αποτελεί τέτοιο σημείο. Η δεύτερη αυτή διάταξη προβλέπει, στην παράγραφό της 1, στοιχείο γ΄ [νυν άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009], ότι κοινοτικό σήμα κηρύσσεται άκυρο εφόσον η χρήση του μπορεί να απαγορευθεί βάσει άλλου προγενέστερου δικαιώματος, εξ αυτών που διαλαμβάνονται στο άρθρο 8, παράγραφος 4, και εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου αυτής. Η παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, του ιδίου άρθρου [νυν άρθρου 53, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009] ορίζει ότι ένα κοινοτικό σήμα κηρύσσεται επίσης άκυρο εφόσον η χρήση του μπορεί να απαγορευθεί βάσει «άλλου» προγενέστερου δικαιώματος, ιδίως δε βάσει δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας. Ως εκ τούτου, το δικαίωμα του δημιουργού δεν καταλέγεται μεταξύ των προγενέστερων δικαιωμάτων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94.

66 Όσον αφορά, τέλος, τη χρήση του ονόματος José Padilla στο πλαίσιο της εκ μέρους της προσφεύγουσας πωλήσεως προϊόντων από ύφασμα και οίνων που φέρουν το όνομα του José Padilla, στην ανωτέρω σκέψη 55 επισημάνθηκε η πλήρης έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με το αν ασκείται πράγματι αυτή η οικονομική δραστηριότητα και ποια είναι η σπουδαιότητά της.

67 Συνεπώς, ο ισχυρισμός που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94 πρέπει να απορριφθεί.

68 Εκ του περισσού, πρέπει να απορριφθεί και το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι τα δικαιώματα τα οποία αυτή κατέχει συνιστούν, βάσει του εθνικού δικαίου και του δικαίου της Ενώσεως, το όριο στη χρήση μεταγενέστερου σήματος.

69 Αφενός, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι το ισπανικό δίκαιο καθιστά δυνατό στους δικαιούχους δικαιωμάτων του δημιουργού να ζητούν την απαγόρευση της χρήσεως μεταγενέστερου σήματος. Επιβάλλεται να υπομνησθεί συναφώς ότι, κατά την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη τόσο η εθνική νομοθεσία, η οποία έχει εφαρμογή δυνάμει της παραπομπής στην οποία προβαίνει η εν λόγω διάταξη, όσο και οι δικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί εντός του οικείου κράτους μέλους [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουνίου 2009, T-114/07 και T-115/07, Last Minute Network κατά ΓΕΕΑ — Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR), Συλλογή 2009, σ. II-1919, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ. επίσης, σχετικώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Μαρτίου 2009, T-318/06 έως T-321/06, Moreira da Fonseca κατά ΓΕΕΑ — General Óptica (GENERAL OPTICA), Συλλογή 2009, σ. II-663, σκέψεις 32 και 34]. Εν προκειμένω, όμως, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα με αίτημα την κήρυξη της ακυρότητας του ισπανικού λεκτικού σήματος JOSE PADILLA, του οποίου δικαιούχος είναι ο παρεμβαίνων, στηριζόταν, μεταξύ άλλων, στα δικαιώματα του δημιουργού των οποίων είναι δικαιούχος η προσφεύγουσα. Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε με την υπ' αριθ. 523/2002 απόφαση του Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (πρωτοδικείο Πάλμας της Μαγιόρκας, Ισπανία) της 29ης Οκτωβρίου 2004, η οποία έχει καταστεί αμετάκλητη.

70 Αφετέρου, όσον αφορά το δίκαιο της Ενώσεως, αρκεί, εν προκειμένω, να επισημανθεί ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, δεν χωρεί επίκληση των δικαιωμάτων του δημιουργού προς στήριξη ανακοπής στρεφόμενης κατά της καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 65.

71 Ως εκ τούτου, τα δικαιώματα του δημιουργού επί του έργου του José Padilla των οποίων είναι δικαιούχος η προσφεύγουσα δεν μπορούν να αντιταχθούν στην καταχώριση του κοινοτικού σήματος που ζητήθηκε ούτε κατά το ισπανικό ούτε κατά το κοινοτικό δίκαιο.

72 Συνεπώς, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

73 Ως εκ τούτου, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, χωρίς να απαιτείται να εξετασθεί το δεύτερο αίτημα της προσφεύγουσας, καθόσον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως του σήματος για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στις κλάσεις 9, 25 και 41.

Επί των δικαστικών εξόδων

74 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα του ΓΕΕΑ και του παρεμβαίνοντος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Eugenia Montero Padilla φέρει τα έξοδά της, καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και ο José María Padilla Requena.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Ιουνίου 2010.

(υπογραφές)